

Telegraful

Organ național-bisericesc

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900
Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegrafului Român
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori ne-
francate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se pu-
blică de mai multe ori se dă rabatul convenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Te-
legraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Mântuire și Cultură

Nu am găsit studiate, în co-
mun, aceste două noțiuni, dar
se pare că ele exprimă aceeași
realitate de esență duhovnicească.

Mântuirea, după doctrina
noastră creștină ortodoxă, este
idealul suprem, pe care năzuie-
ște să-l atingă omul căzută din
raiul luminii și al fericirii desă-
vârșite.

Cultura este treapta cea mai
înaltă de perfecțiune spirituală
a omului, în năzuința lui con-
tinuă după mai multă lumină și
fericire.

Cultură, după etimologia cu-
vântului, înseamnă *cultivare*, a
însușirilor bune, *îmbunătățire*. A-
celași lucru înseamnă și *mântuire*.
Sânt două idei care la origine
erau concrescute, porneau din
același izvor. Apoi s'au diferen-
țiat condiționându-se și înfrân-
du-se în toată vremea.

Cultura are în vedere ele-
mentul sufletesc din om, ca și
religiunea mântuirii. Civilizația
stă numai pe temelii materiale.
— Nu cunoaștem culturi fără
religie la bază. Cultura e în func-
ție de religie. Cultura e religi-

oasă prin definiție; așa după
cum a fost la toate popoarele,
din toate vremile, precum a fost
chiar și la noi români.

Unde nu este religie, —
dacă putem presupune acest lu-
cru, — lipsește instinctul inspirator
și creator și se produce numai
o spoială de cultură, o simplă
civilizație sau nici atât. Așa că
noțiunile mântuire și cultură au
stat izolate numai formal. În
istorie și realitate însă au fost
echivalente, identificate totdeauna
în aspirațiile și rezultatele lor
veșnic binecuvântate de Dum-
nezeu.

În acest chip, cine luptă
pentru religie, luptă pentru cul-
tură, și cine așează religia în
centrul culturii, asigură pentru
aceasta din urmă cele mai pri-
elnice condiții de prosperare. Iată
cea mai reală și mai obiectivă
justificare a... *școlii confesionale*.

Prin nimic mai firesc nu se
propagă cultura, ca prin școală.
Școala este așezământul cultural
prin excelență. De calitatea prin-
cipiilor fundamentale, pe care se
clădește învățământul, depinde
valoarea culturii pe care școala
o sădește și cultivă. Și când
aceste temelii sânt cele ale reli-

giei, cultura are cel mai roditor
pământ, care să o crească și în-
florească.

Dacă Europa se mândrește
cu o cultură aleasă, aceasta în
primul rând se datorește crești-
nismului și școlilor sale biseri-
cești, care au dat *primul impuls*
de creare și răspândire a luminii.
Ear Suedia de astăzi, țara scoa-
lelor confesionale, deși săracă, e
țară fericită, în care, cel puțin
din a. 1928, nu se mai pome-
nește de... crime. E un sugestiv
exemplu, care ne indică în ce
senz ar trebui să se facă instruc-
ția și educația în școală.

La noi, experiențele din trecut
și roadele date, față de stărpiciu-
nea caracterelor morale ale oa-
menilor de după război, ridică
într-o strălucitoare aureolă misi-
unea școlilor dinainte de răs-
boi. În același timp regretul și
suspiniul multor oameni de bine
și a întregului popor ardelean,
după școala trecutului, este cea
mai vie dovadă că această școală
e adevărata școală a poporului,
a culturii și a mântuirii.

De bună seamă asemănă-
toare considerații îl vor fi deter-
minat și pe dl A. C. Cuza, ca atât
în anul trecut, cât și în sesiunea

actuală a parlamentului, să ceară
guvernului ca învățământul țării
să se așeze pe *temelii religioase*.
Fiindcă avem nevoie, mai întâi
și mai pe sus de toate, de carac-
tere creștine.

Actualul guvern, are de fapt
serioase preocupări de reformă
a învățământului nostru. Ii cerem
ca, întru cât nu ne retrocedează
școlile confesionale cu subvenții
din bugetul statului, să așeze *re-
ligiunea la locul meritat* în cadrul
învățământului. Căci vrem cul-
tură adevărată, cultură religioasă,
care acum și todeauna mântuire
aduce.

Pr. Il. V. Felea.

Nr. 5670.

AVIZ

Se atrage atențiunea studenților
Academiei teologice «Andreiane» din
Sibiu, cari în anul școlar proxim vor
avea să urmeze cursurile anilor II,
III și IV, că înmatricularea în Aca-
demia teologică se va face în zilele de
25 și 26 Septembrie 1931.

Ceice în aceste zile nu se vor pre-
zenta la Rectoratul Academiei pentru
înmatriculare, își vor perde anul.

Sibiu, 1 August 1931.

Consiliul arhiepiscopesc

FOIȘOARA

Nathan Soederblom — omul

Soarta a vrut ca arhiepi-
scopul din Upsala, vestitul Nathan
Soederblom, să moară de un atac
de inimă — tocmai el, a cărui inimă
era cea mai de preț și una din cele
mai venerate.

Lars Olaf Nathan Soederblom
a trăit o viață cu adevărat binecu-
vântată. Ceva din Prometeu, ceva
titanic zace și în proeminențele frunții
sale bombate, a feții sale, care aduce
cu fața celui ce a zămislit «Simfonia
a IX a», cu «Fiți îmbrățișați, milioane,
ăst sărut lumii întregi», cu fața lui
Beethoven.

Din creierul lui Soederblom,
ca și din creierul lui Beethoven, sau
al lui V. Hugo, a fășnit țipetul de
durere: «de ce vă vrăjmășiți ca ne-
oamenii?! Înfrățiți-vă! Căutați cărarea
Domnului! Ea vă va mântui!»

Și glasul său viguros a răsunat
peste țări și mări, încât fostul pro-
fesor de filosofie, teologie și religie

comparată din Paris, Upsala și Lipsca,
autoritate cu renume în lumea întreagă,
primea vizita pelerinilor la dânsul,
chiar și din India, a preoților și în-
țelepților din depărtatul Răsărit.

A fost îngropat ca un cap în-
coronat. Cu mic, cu mare, tinăr și
bătrân, au ținut să ia parte la înmor-
mântarea aceluia, care și-a găsit lo-
cuința de veci în catedrala istorică
din Upsala, lângă un alt mare preot
al neamului suedian.

Dorința lui Nathan Soederblom
a fost ca cununi de flori să nu i se
cumpere la înmormântare, ci mai bine
să se dea banii spre scopuri de bine-
facere, în fundațiile ocrotite până acum
de dânsul. Și așa i-au îndeplinit do-
rința credincioșii: guri flămânde au
primit de mâncare, neputincioși au
fost ocrotiți, bolnavi au primit me-
dicină. Moartea unui om a însemnat
binefacerea a mii de muritori. Numai
Regele Suediei, în persoană, a depus
pe catafalc o singură cunună, în semn
de venerație și admirație.

Un episod din viața lui Soeder-
blom va ilustra cât se poate de bine

afinitatea lui cu Francisc de Assisi.

Într-o zi era convocat, în Suedia,
în Upsala, comitetul pentru stabilirea
cărții de cântece bisericești. Așteaptă
membrii din comitet un ceas, așteaptă
două — Nathan Soederblom, care tre-
bnia să fie de față și să refereze,
nicăiri. Abea într'un târziu s'a arătat
în mijlocul colaboratorilor săi, cu
valiza de piele supra-încărcată, obosit
fizicește, dar plin de vioiciune su-
fletește. Ce se întâmplase? În aceeaș
zi slujise serviciul bisericesc într-o
biserica dintr'un sat pe cealaltă parte
a lacului. După slujba bisericească a
ținut și predica. A împrumutat o luntre
și a început să vâslească singur, pe
lângă tot vântul, care bătea din greu
peste lac. Ajuns, după opinteli din
greu, de partea cealaltă a lacului,
dete episcopul de o femeie bătrână,
care căra o găleată plină cu rufe ude.
Bătrâna povestii episcopului că bār-
batul ei zace greu bolnav, acasă și
că ea e silită să-și agonisească traiul
zilnic ca spălătoareasă. Hotărârea epis-
copului a fost luată cât ai bate'n
palme; prinse găleata cu rufele și în-

tovărăși pe femei până acasă la
dânsa. Aci se așează pe marginea pa-
tului soțului ei bolnav, începă să
vorbească cu el cum știu el mai bine
și mai frumos, îl mângâie și îmbră-
băte și — pe lângă altele — și mai
cântă și un psalm. După acestea ajută
bătrânei să ducă acasă rămășițele ru-
felor nespălate, rămase pe țărnel
lacului și numai după aceea se gândi
la membrii din comitet, cari îl așteptau
la ședință.

Caritate creștină, dusă în prac-
tică, lipsită de formalismul sec, ca-
ritate care îți dictează: ajută, pune
umărul!

Unul, care a cunoscut pe arhie-
piscop de aproape și a relatat și cele
descrise mai sus (le iau din «Prager
Presse»), a adăugat: «Despre arhie-
piscopul Soederblom s'ar putea scrie
o carte groasă, plină de legende,
care ar echivala legendele răspândite
pretutindeni, despre sfinții din ve-
chime»...

Și inima sfântului acestuia mo-
dern a încetat să bată tocmai în zilele,
când cei mai buni din fruntea statelor
au ajuns la convingerea: «fără cola-
borare — e prăbușirea comună!»

Horia Petra-Petrescu.

Intre sistem și viață

În istoria sistemelor religioase se numără și creștinismul.

Dar creștinism — mai pesus de orice — înseamnă «viață». O viață care se revărsă peste hotarele oricărui sistem. Viața Celui ce l-a adus în lume. Hristos nu este un simplu inițiat religios. Nu a venit din cer să dea lumii un sistem, ci Hristos dă lumii însăși viața Lui. Hristos nu a raționalizat numai și ierarhizat categoriile vieții, ci El a trăit viața în forma ei integrală dela omenească până la divină. Această viață o dă omenirii; viața ale cărei înțelesuri erau necunoscute științei, ale cărei rosturi erau neînțelese de sistemele etice, și al cărei finalism nu putuse fi precizat cu atâta evidență de nici un sistem religios. Hristos vedește lumii, prin viață și învățăturile Lui, originea, valoarea și scopul acestei vieți, realități ce sânt puncte cardinale, în lucrarea mântuirii, cari până la El zăceau în umbră, pe zărea sufletului omenesc.

Nimeni altul nu putea des-tăinui «taina vieții» decât însuși cuvântul născător de viață, Hristos. Nimeni nu putea aduce pe pământul, frământat de viforul patimilor omenesci, «pacea cerurilor», decât Hristos, cel pogorât din cer. Nimeni nu putea jertfi o viață, spre a da tocmai această viață întregii omeniri, decât Hristos cel răstignit. Și nimeni n'a biruit moartea prin moarte, spre a arăta certitudinea continuității vieții prin moarte, decât Hristos cel înviat din morți.

Eată deci, că Hristos nu întemeiază un sistem, ci cheamă la adevărata viață sufletele omenesci ce se svârcoleau în întunericul păcatului. Intemeetorii de sisteme nu au putut străbate înălțimea și pătrunde în adân-

curile acestei vieți, căci ei erau din lume.

Hristos a trăit viața lumii prin iubire. Căci viața din iubire s'a creat. Hristos a iubit lumea și s'a întrupat ca viața lumii s'o renască, s'o ancoreze pe legitimele ei temeiuri, punând în adevărata lor lumină, principiile morale scoase tot din viață, ca unice posibilități prin care se realizează desăvârșirea-mântuire.

Prin urmare, creștinismul, înglobând eminența valorilor spirituale, se ridică prin esența lui dincolo de hotarele unui sistem religios. Se ridică prin faptul că în el trăește în mod mistic Hristos. Se ridică prin faptul că în el lucrează continuu puterea harului care sfințește pe om.

Creștinismul ia aspect de sistem religios față de celelalte sisteme, dar nu se poate pune nici chiar în fruntea lor, căci el este însăși viața lui Hristos, ce ni-a lăsat-o spre a avea viață veșnică.

Evanghelia Lui nu este cristalizarea unor raționamente subtile prin extravagantă, nici conglomeratul unui sentimentalism și nici realizările unei voințe robite de un ideal circumscris. Ci, din înălțimea azură a înțelesurilor ei, coboară în aureolă divină, Hristos, în miros de bună mireasmă, viața Lui, plină de iubire, bunătate și de îndemnurile jertfei pentru mântuire. Pe când, în doctrina sistemelor religioase, viața se ajustează după forma intereselor naționale sau religioase. Iubirii desinteresate i se substituie amorul propriu de rasă sau națiune. Totul ia coloratură caleidoscopică, și viața propriu zisă, nu are o axă și un far spre orientare. Aceasta este tot ce poate da sistemul religios.

Creștinismul dă viață în cea mai înaltă formă a ei, în forma Lui Hristos. «Eu sânt butucul

vieții». «Cel ce trăiește întru Mine, și eu întru el». «Cine mă primește pe mine, are viață veșnică». Acolo unde nu este Hristos nu este viață adevărată. Ea tânjește, se vestejește și energiile rămân pe drumul pieirii. «Fără Mine nimic nu puteți». «Eu sânt calea, adevărul și viața». — Eată deci cum în fața Lui, devine neputincioasă metoda sistemului, cad sfărâmate adevărurile impuse de el, și se pulverizează în neant viața lor.

Viața este în Hristos. În creștinism trăește Hristos. Creștinism înseamnă viață.

Pr. C. Zoican.

Pentru pacea lumii

Câtă vreme politica nu va fi condusă de principiile etice ale religiei creștine, atâta vreme nu poate să domnească pacea între oameni!

Aceasta e teza susținută de câțiva cugetători și chiar oameni de stat, ca Masaryk, Foerster, Stead, Robert Cecil, Soederblom, — dar răspândirea cărților lor nu este așa de mare cum ar fi de dorit.

După atâtea avertismente: bancrute, șomajuri, nori bolșevici, ai crede sosit timpul ca lumea să priceapă, că transacția cinstită, la masa verde, ochi în ochi, cu *do ut des* foarte justificat, este singura cale ce duce la lumină.

Altfel de ce a sângerat omenirea atât de cumplit? Altfel de ce s'au nimicit atâtea valori reale?

Un călugăr în Franța a găsit prilejul să spună adevărul, pe rață, bărbaților de stat.

Cancelarul Brüning, întovărit de secretarul ambasadei germane din Paris și de un reprezentant al biroului de presă, francez, s'a dus în timpul cât a stat la Paris, când cu conversațiile franco-germane (Iulie 1931), la una dintre biserici unde se ține odată pe lună, liturghia «internațională pentru pace».

Bărbatul de stat german a fost primit pe pragul bisericii de ministrul francez, al pensiunilor și de membrii secretariatului «liturghiilor pentru pace».

Invățătura lui era atât de dulce, încât poporul robit de ea, uita și de mâncare. L-au ascultat toată ziua. Mâncarea duhovnicească ce-o primeau, le potolea și foamea trupeză.

Dar soarele era pe asfințite. Ucenicii văzând locul pustiu și știindu-se fără hrană, au zis Mântuitorului: Invățătorule, dă drumul mulțimii, să meargă prin sate, să-și cumpere ceva de mâncare.

El își aduse aminte că într'adevăr ascultătorii Săi n'au mâncat. Era și El flămând, ca om adevărat flămânda și însetoș, asemenea nouă.

Își ridică deci ochii blânzi și se uită cu drag peste mulțime, ca și când i-ar fi cerut părerea. Mulțimea însă sta cu gura deschisă și aștepta cu nerăbdare să continue predica.

De astă dată, Mântuitorul se vede iar în trebuința de-a face o minune: nu ca să-și arete puterea, ci de mila mulțimii flămânda. Se'ntoarce către Ap. și le zice: Să nu plece nici unul, priviți-i cum ascultă, dați-le voi ceva de mâncare, căci casele lor sânt departe.

Dar ce să aibă acești pescari în

După evanghelie s'a rostit o predică pentru pace.

Ca introducere a spus predicatorul că se simte emoționat văzând uniți la picioarele altarului bărbați, cari — într'o zi, care va însemna ceva în anele umanității, — vor pronunța cuvinte definitive pentru pacea lumii.

Eată un pasagiu din predică (după «Le Temps», 20, VII, 1931):

«Noi trebuie să credem în pace — este dorința noastră de creștini, fiindcă aceasta este voința lui Dumnezeu și această voință se poate realiza în urma buneivoințe a tuturor. Pacea este porunca formală pe care ni-a dat-o Domnul nostru. Această supunere a tuturor oamenilor față de această voință, — nu este ea oare stabilirea păcii în lume? Această lege a carității: pacea, nu este ea legea tuturor, oricare ar fi naționalitatea fiecăruia? Domnul nostru laus Hristos, ne îndemnează la o uniune a tuturor adeptilor religiei creștine. Evocând numele lui Isus nu însemnează oare a impune tuturor ideea păcii?»
«Curaj! Dumnezeu este cu voi! Semnul lui Dumnezeu, împăciitorul este în voi, cari mergeți, de aproape sau de departe, la lucrările acestei zile istorice și cari mergeți ca să vă găsiți față în față, ca să stabiliți pacea și ca să ocoliți ca într'o zi copii mici, văduve și mame să-și deplângă pe ai lor».

După slujbă a plecat cancelarul Brüning la ministerul francez de interne. —

Președintele Masaryk vizitează, în Iulie, a. c., câmpul de luptă dela Austerlitz, locul de glorie a lui Napoleon I, intră în expoziția comemorativă și rostește astfel de cuvinte celor adunați să-l sărbătorească:

«Știu dintr'un proverb vechi că din istorie trebuie să învățăm și să ne pregătim pentru viață. Legăm trecutul cu prezentul, și din prezent se poate privi în viitor. Știu că expoziția voastră nu înseamnă o sărbătorire a spiritului războinic, o sărbătorire a războiului, ci o comparație a timpului de pe atunci cu cel de astăzi. Și când văd aci tineretul și mulțimea de copii și oameni sănătoși, săteni și orășeni, și mă gândesc la timpul lui Napoleon, la câți oameni au căzut atunci, la câți oameni au fost nenorociți, văd un singur învățământ: pace și bunăvoință între noi și între națiuni. Astfel înțeleg eu expoziția voastră...»

Horia Petra-Petrescu.

Nimic mai hrănit decât cuvântul Domnului

După săturarea minunată a procerului Ilie la pârăul lui Horat în preajma Iordanului, și în Sareta Sidonului, iată-ne în fața unei minuni și mai mari: săturarea popoarelor în pustie cu cinci pâni și doi pești!

E bine să știm în ce împrejurări, și cu ce dispoziție sufletească, a făcut Mântuitorul această minune. Inchipuiți-vă un tablou din cele mai mișcătoare din viața Lui sfântă.

Priviți-L față în față cu ucenicii sfântului Ioan Botezătorul, cari îi aduc vestea tristă că dascălul lor e mort.

Intristat la suflet Mântuitorul simte trebuința unei clipe de reculegere. Il zgudue această veste, în vârtoarea propoveduirii și-a faptelor de milă.

Simțea deci trebuința singurătății, unde sufletul să se reculeagă și inima să l-se odihnească un moment întru Tatăl care L-a trimis. Căci om adevărat era, și omul nu-și poate

trăi duhovnicește viața decât în singurătate.

Gândurile mari se zămislesc în singurătate, în meditație adâncă, asupra adevărilor religioase și asupra chemării noastre. Aceasta se desprinde din viața și mărturisirea oamenilor mari: profeți, genii, poeți, scriitori etc.

Mântuitorul pleacă într'o corabie, spre un loc pustiu, să jelească câteva clipe pe prietenul Său devotat, care L-a părăsit. Dar poporul nu-i dă pace. Cuvântul Domnului e prea hrănit, și prea vindecător e balsamul turnat de El pe ranele sufletești și trupești. De aceea popor mult se ia după El pe jos, și când debarcă, se vede înconjurat de mulțime. Văzându-i dornici de-a asculta și acum cuvântul Lui, Mântuitorul uită de oboseală, și, cu jalea după Ioan în suflet, începe să le predice.

Atmosfera zilei de vară era curată și senină. Soarele, mai frumos ca oricând, își împrăștia din belșug razele binefăcătoare, ca un părinte bun, care împarte cele necesare fiilor săi cu amândouă mâinile.

frunte cu Mântuitorul, care singur mărturisește într'alt loc, că vulpile au culcușuri și paserile cerului cuiburi, dar El n'are unde să-și plece capul.

N'are Mântuitorul — nu jitițele mai mult sau mai puțin pline, cum le au bogății de azi cari trăiesc în confort, și totuși se plâng de greul vieții, dar n'are Mântuitorul decât un singur tovarăș nedespărțit, tolagul Său în care se sprijinește pe drumurile prăfuite ale Palestinei, îmbrăcat în haina care prea puțin îl apără de arșiță și ploii și încurajat doar de cuvântul Lui care vindecă și înviază pe unde trece.

Apostolii, conștii de avuția și de puterile lor, răspund: «N'avem, Doamne, decât cinci pâni și doi pești».

Cum să ajungă această hrană la cinci mii de oameni, afară de femeii și de copii, câți ne spune sf. evanghelie că erau? Pâni și pești, de formă și mărime obișnuită ca azi, ar fi ajuns abia la câțiva oameni, dacă nu s'ar fi făcut minunea.

Priveliștea e din cele mai înălțătoare.

Nr. 209/931 prot.

(59) 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei a doua vacantă din Poplaca, parohie de clasa I-a, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela cea dintâi apariție a concursului în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială 5 jug. 116 st. pătrați.
3. Trei stânjini lemne de foc dela comuna politică, aduse în curtea preotului.
4. Stola obicinuită în parohie.

Reflectanții îndreptățiți la acest post sânt poftiți să-și trimită petițiile cu documentele necesare în termen Of. prot. Sibiu, prezentându-se în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Of. prot. al tractului Sibiu în înțelegere cu consiliul parohial din Poplaca.

Emilian Cioran
protopop.

Nr. 309/1931.

(46) 3—3

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român pentru întregirea parohiei vacante Lelese cu filia Sohodol, din protopopiatul Hunedoara.

Comuna situată la 8 km. de gară.

Veniturile parohiale:

- a) Casă parohială corespunzătoare.
- b) 25 litri grâu și 25 litri cucuruz dela fiecare fum (circa 160 fumuri).
- c) 23 jug. cat. pământ cultivabil.
- d) Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Hunedoara, în termenul indicat, și candidații se vor prezenta în vreo Duminică sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către enoriași.

Hunedoara, 30 Iunie 1931.

Oficiul protopopesc ortodox român Hunedoara în înțelegere cu consiliul parohial.

Vasile Oană
protopop.

(51) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. I-a din Brașov-Tocile, protopopiatul Brașov, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima reproducere în Telegraful Român

Retribuțiile după acest post sânt:

1. Întregirea dotațiunii dela stat, conform coalei B.
2. Stola uzitată conform regulamentului stabilit de adunarea protopopească pentru parohiile tractului Brașov, aprobat de Veneratul Consiliu arhiepiscopesc.
3. Sesiune parohială 13 jugăre teren arabil.
4. Casă parohială în stare corespunzătoare.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român, Brașov, Piața Unirii 1, până la termenul fixat.

Concurenții vor binevoi a se prezenta în parohie, în o Duminică sau sărbătoare, spre a fi ascultați și cunoscuți de enoriași.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Iosif Blaga
protopop.

(29) 1—1

Publicațiune

«Reuniunea femeilor ortodoxe române» din parohia Ruja, tractul Agnita, Târnava-mare, dă în întreprindere prin licitație publică în ziua de 9 August 1931 pictarea și zugrăvirea bisericii.

Interesații pot vedea condițiunile până la data de mai sus, la oficiul parohial.

Ruja, la 24 Iulie 1931.

Silvia Babeș
preș reun.

Nicolae Babeș
paroh ort. rom.

Nr. 574/1931

(58) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Dealu-Frumos, (Șulumberg), protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul cu întregirea dela stat, conform celor fasonate în coala B.
2. 25¹/₂ jug. pământ ecclieje.
3. 12 stg. lemne de foc dela comuna politică, făcute și aduse acasă de credincioși.
4. Până când se va clădi casă parohială, parohia se va îngriji de locuință corespunzătoare, eventual relut de cvartir.
5. Stola uzitată în tract.

Concurenții își vor înainta cererile și documentele cuvenite subsemnatului oficiu protopopesc în termenul prescris și, cu prealabila încunoștințare a acestuia, se pot prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Agnita, la 15 Iulie 1931.

Oficiul protopopesc ort. român al Agnitei în înțelegere cu Consiliul parohial din Dealu-Frumos.

Emil Păcală
protopop.

Nr. 546/1931.

(57) 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Benești (Bendorf), protopopiatul Agnita, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul cu întregirea dela stat, conform celor fasonate în coala B.
2. 5 jug. pământ arător și fânațe sesiune veche și 6 jug. din reforma agrară ce urmează a se da în toamna aceasta.
3. Casa parohială cu curte și grădină de pomi și legume.
4. Dela cca 115—120 familii câte 1 mierță (10 l.) grâu.
5. Stola obicinuită pentru întreg tractul.
6. Lemne de foc contra costul din pădurea comunală.

Concurenții își vor înainta cererile provăzute cu toate documentele necesare, în termenul deschis subsemnatului oficiu protopopesc și, cu aprobarea acestui oficiu, se vor prezenta în vreo Duminică sau sărbătoare în parohie, pentru a face cunoștință cu poporul și a cânta, predica și eventual a celebra în biserică.

Agnita, la 7 Iulie 1931.

Oficiul protopopesc al Agnitei în înțelegere cu Consiliul parohial din Benești.

Emil Păcală
protopop.

**REVERENZI
ȘI ODĂJDII
PREOTEȘTI**

Dumitru Dușleag
Sibiu Târgul Peștelui 12 Sibiu

Stofe și brăne în depozit perm.

(56) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a II-a de cl. I din Țințari, protopopiatul Brașov, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima reproducere în Telegraful Român.

Retribuțiile după acest post sânt:

1. Întregirea dotațiunii dela stat, conform coalei B.
2. Stola uzitată conform Regulamentului stabilit de Adunarea protopopească pentru parohiile tractului Brașov, aprobat de Ven. Consiliu arhiepiscopesc.
3. Sesiune parohială 25 jug. teren arabil, pentru ambele parohii.
4. Casă parohială în stare corespunzătoare.

Cererile de concurs însoțite de documentele necesare se vor înainta Oficiului protopopesc ort. român, Brașov, Piața Unirii 1, până la termenul fixat.

Concurenții vor binevoi a se prezenta în parohie, în o Duminică sau sărbătoare, spre a fi ascultați și cunoscuți de enoriași.

Brașov, în 6 Iulie 1931.

Consiliul protopopesc în înțelegere cu Consiliul parohial.

Dr. I. Blaga
protopop.

Nr. 465/1931

(54) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III, Ghimeș, protop. Oituz, jud. Ciuc se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salarul dela stat, conform coalei B.
2. 28 jug. sesiune parohială, fânață de munte, primită prin reforma agrară.
3. Venitele de epatrofir stabilite în ședința consiliului parohial din 16 Iunie a. c.
4. Ne fiind locuință parohială, consiliul parohial se obligă a plăti pentru locuința parohului o chirie anuală de Lei 5000.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ort.rom. Oituz, Poiana-Sărată jud. Treiscaune în termenul prevăzut. Concurenții vor face cunoștință într'o Duminică sau sărbătoare cu enoriașii.

Poiana-Sărată, la 16 Iunie 1931.

Oficiul protopopesc ort.rom. Oituz, în înțelegere cu Consiliul parohial din ședința dela 16 Iunie.

Ioan Rafiroiu
protopop.

ANUNȚ Absolvent al școalei de cântăreți din Sibiu, caut post de cantor. Doritorii sunt rugați a răspunde la adresa:

IOAN MUNTEAN, Hunedoara, strada T. Vladimirescu 22. (28) 1—1

Nr. 236/1931 prot.

(60) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III (treia) Jacul, protopopiatul Sighișoara, se publică prin aceasta concurs cu termen de 39 zile dela cea dintâi apariție în Telegraful Român.

Venitele parohiei sânt:

1. Întregirea dotației dela stat conform coalei B.
2. Casă parohială cu dependențe economice (casă nu este încă, dar parohia se obligă a o zidi în termen scurt).
3. Sesiune parohială veche 9 jugăre.
4. Sesiune parohială nouă 5 jugăre date provizor, iar când se va face împroprietărire definitivă, aceea ce se va da.
5. O ferdelă de cucuruz sfârmit de fiecare fum (circa 65 fumuri).
6. Stola obișnuită.
7. 2 sorți de lemne din pădurea comunală gratuit, tăiate și aduse de credincioși în dar.

Reflectanții îndreptățiți își vor trimite în termen petițiile de concurs provăzute cu documentele necesare oficiului protopopesc Sighișoara și se vor prezenta și în parohie spre a fi cunoscuți de popor.

Sighișoara, la 14 Iulie 1931.

Oficiul protopopesc ortodox Sighișoara în înțelegere cu consiliul parohial din Jacul.

Emilian Stoica
protopop.

(55) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei Lisa I, parohia de clasa I-a, se publică concurs cu termen de 30 de zile, dela cea dintâi apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat conform coalei B.
2. Sesiune parohială 8 jug.
3. Stola obișnuită în parohie.

Reflectanții îndreptățiți la acest post sânt invitați să-și trimită petițiile cu documentele necesare în termen oficiului protopopesc Făgăraș, prezentându-se în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Făgăraș, 20 Iulie 1931.

Oficiul protopopesc în conțelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Borzea,
protopop.

